

БЮЛЕТЕНЬ

№4 (33)

Спеціальний випуск

2018р.

Ukrainian Advocates' Association

www.uaa.org.ua

АСОЦІАЦІЯ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

4

Денис Пономаренко
Партнер АО Barristers,
Голова Одеського
обласного відділення ААУ
проект ААУ «Обличчя
адвокатури»

6

VII Всеукраїнський
форум ААУ з
публічного права
та фінансово-
банківських питань
подія ААУ

32

VIII Осінній
форум ААУ
«Адвокатура.
Формула успіху»
анонс ААУ

ГЕНЕРАЛЬНІ ПАРТНЕРИ

ADER HABER
LAW & MORE

Amber
LAW COMPANY

ARTIUS
LAW FIRM

Arzinger 15
YEARS

AVG
ЕКСПЕРТИ №1 у СІМЕЙНОГО ПРАВА

Barristers
With faith in God and knowledge of law

АДВОКАТСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ
ВДОВИЧЕН
ТА ПАРТНЕРИ

DMITRIEVA & PARTNERS

EQUITY
attorneys at law

ETERNAL
LAW

EVER
IS

D Legal Group
юридическое объединение

DETUR DIGNIORI
K
KLOCHKOV
& PARTNERS
АДВОКАТСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ

KM ПАРТНЕРИ
PARTNERS

АДВОКАТСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ
"Пешенко, Бурбасюк та Партнери"

АДВОКАТСЬКА КОМПАНІЯ
МАРШАЛЛЕР & ПАРТНЕРИ
www.marshaller.com.ua

nka
LAW GROUP
НАЦІОНАЛЬНА КОЛЕГІЯ АДВОКАТІВ

АДВОКАТСЬКЕ БЮРО
Олійник & Партнери

PAVLENKO
LEGAL GROUP
Law & Government Relations

ПАРТНЕРИ КОМІТЕТІВ

ALEXANDROV
& PARTNERS

Amber
LAW COMPANY

DOMINION
LEGAL GROUP

EQUITY
attorneys at law

European
Arbitration
Chamber

EVER
IS

INTEGRITES
INTERNATIONAL LAW FIRM

SAYENKO KHARENKO
LAW FIRM

АДВОКАТСЬКА
СІМ'Я ЛИСЕНКО

4

ОБЛИЧЧЯ АДВОКАТУРИ:

Денис Пономаренко «Адвокатура - це не тільки професія, це стан душі!»

5

РЕГІОНАЛЬНІ ЗАХОДИ

В Одесі відбувся Всеукраїнський турнір ААУ зі швидких шахів «АДВОКАТСЬКА ТУРА»!

6

ПОДІЯ ААУ:

Відбувся VII Всеукраїнський форум ААУ з публічного права та фінансово-банківських питань!

11

СТАТТЯ:

Володимир Рудниченко та Костянтин Корнєєв
«Актуальні проблеми захисту прав на інтелектуальну власність у кримінальному провадженні в Україні»

12

РОБОТА КОМІТЕТІВ:

Практикум «Кримінальна відповідальність за порушення у сфері інтелектуальної власності»

13

НОВИНИ:

Відбулась Профорієнтаційна зустріч «Міжнародне право як кар'єра: знайди свій шлях»!

14

СТАТТЯ:

Володимир Клочков «Чи стане антикорупційний суд панацеєю від корупції»

16

НОВИНИ ТА ВІТАННЯ:

Генеральні партнери ААУ заявили про об'єднання!
Вітаємо Медіа-партнера ААУ - «Юридична газета» з 15-річним ювілеєм!

18

СТАТТЯ:

Олена Костюченко
«Питання конституційності ч. 2 ст. 392 КПК України щодо права на апеляційне та касаційне оскарження ухвал суду, винесених під час судового розгляду щодо обрання та продовження міри запобіжного заходу»

20

СТАТТЯ:

Аліса Панова
«Окремі питання визнання доказів недопустимими у зв'язку з істотним порушенням прав і свобод особи»

22

РОБОТА КОМІТЕТІВ:

Відбувся практикум ААУ «Захист у корупційних злочинах»

24

СТАТТЯ:

Тарас Пошиванюк
«Маски-шоу» на захисті інтересів адвокатів. Як «працюють» останні зміни до КПК

32

АНОНС:

Осінній форум ААУ «Адвокатура. Формула успіху»

АДВОКАТУРА – ЦЕ НЕ ТІЛЬКИ ПРОФЕСІЯ, ЦЕ СТАН ДУШІ

Денис Пономаренко

Голова Одеського обласного відділення ААУ, партнер АО Barristers

1

Що спонукало Вас до вибору професії адвоката?

З дитинства, ще до школи, я мріяв стати слідчим, у школі – адвокатом, а на перших курсах навчання в «Одеській національній юридичній академії» – прокурором. Дивно, проте це так. На мене дуже сильно вплинуло зібрання творів А. Ф. Коні, саме його особистість і багатогранність сприяли моєму розумінню юриспруденції та бажанню стати прокурором. Однак сталося по іншому. На другому курсі я працював у Юридичній клініці «pro bono» НУ «ОЮА» та почав поступово отримувати практичний досвід. Пізніше мене запросили працювати до фірми «Юрлайн», де я отримав дуже цікавий і нестандартний практичний і судовий досвід. Саме з цього часу в мене сформувалась однозначна позиція – у прокурори я не піду, буду адвокатом. На четвертому курсі я зі своїми друзями та колегами створили свою юридичну фірму «Прайм Юріс». Після закінчення «Одеської національної юридичної академії» я склав кваліфікаційний іспит та став адвокатом, отримав право займатись улюбленою справою – захищати людей.

2

Професія «адвокат», на Ваш погляд, це?

Я вважаю, що адвокатура це не професія, це стан душі. Для мене адвокатура – це найулюбленіша справа, і відпочинок, і хобі. Я вважаю, що людина, яка вирішила для себе стати адвокатом, повинна цілком віддаватись своїй діяльності. На мій погляд, бути адвокатом – це, в першу чергу означає бути відповідальним. Оскільки від дій адвоката

та залежить життя та доля людини. Адвокат повинен вміти грамотно та переконливо говорити, відстоювати свою точку зору.

3

Що треба для побудови в Україні дійсно демократичної самоврядної організації адвокатури?

Самоврядування адвокатури в Україні повинно бути згуртованим. Це необхідно для того, щоб органи адвокатського самоврядування могли вчасно і ефективно реагувати на порушення прав адвокатів та сприяти їх відновленню, а також запобігати виникненню подібних порушень. В останній час було багато випадків порушення прав адвокатів, в тому числі й незаконні обшуки у їх офісах, що є недопустимим у демократичній правовій державі.

4

Яким Ви бачите майбутнє української адвокатури?

В першу чергу майбутнє української адвокатури залежить від самих адвокатів. На даний час адвокатура перебуває під великим тиском з боку держави та правоохоронних органів, у результаті чого постійно порушуються професійні права адвокатів, гарантовані діючим законодавством. Є неодноразові випадки, коли адвокати порушують правила адвокатської етики, що в сукупності негативно впливає на адвокатуру. На мій погляд, якщо адвокати будуть протистояти тиску, з боку держави, неухильно дотримуватись діючих Правил адвокатської етики та професійно виконувати свої обов'язки, то в майбутньому адвокатура буде незалежним самоврядним інститутом суспільства.

ВІДБУВСЯ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ТУРНІР ААУ З ШВИДКИХ ШАХІВ «АДВОКАТСКА ТАРА»!

9 червня 2018 року в Національному університеті «Одеська юридична академія» відбувся Всеукраїнський турнір ААУ серед адвокатів зі швидких шахів «Адвокатська тура», організований Одеським обласним відділенням ААУ спільно з Радою адвокатів Одеської області, участь у якому взяло 11 адвокатів з різних областей.

Суддями шахового турніру виступили Голубев Михайло та Касимова Ірина. Шаховий турнір було проведено в 11 турів за швейцарською системою, де кожному учаснику туру надається по 10 хвилин на гру.

Перше місце зайняв адвокат з м. Києва - Агратіна Сергій, на друго-

му місці - одесит Паляничко Віталій, та на третьому - Паламарчук Олександр.

Переможці були нагороджені цінними призами, а всі учасники - дипломами та пам'ятними значками.

ААУ висловлює вдячність всім, хто прийняв активну участь в організації заходу, а саме:

Бронзу Йосипу Львовичу, Голові Ради адвокатів Одеської області - за всебічну підтримку заходу,

Голубеву Михайлу та Касимовій Ірині - за високопрофесійне суддівство,

Муконіну Олександрю члену Ко-

мітету по культурі, туризму, спорту та соціальної підтримки адвокатів та **Хижняку Євгенію Сергійовичу**, Декану факультету адвокатури НУ «Одеська юридична академія» - за сприяння та допомогу в організації турніру.

Генеральним партнером: **АО «Barristers»** та **ЮФ «EVRIS»**.

Інформаційним партнерам, які підтримали захід.

Особлива подяка - **Денису Пономаренку**, Голові Одеського відділення ААУ, партнеру **АО «Barristers»** - за організацію турніру, та активний розвиток відділення ААУ.

ВІДБУВСЯ VII ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ФОРУМ ААУ З ПУБЛІЧНОГО ПРАВА ТА ФІНАНСОВО-БАНКІВСЬКИХ ПИТАНЬ

15 ЧЕРВНЯ ВІДБУВСЯ VII ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ФОРУМ ААУ З ПУБЛІЧНОГО ПРАВА ТА ФІНАНСОВО-БАНКІВСЬКИХ ПИТАНЬ.

Відкрила захід **Зоя Ярош**, Президент ААУ, яка привітала всіх учасників, побажала плідної праці, нової практики та яскравих вражень і передала слово **Віталію Мацелюху**, Віце-президенту ААУ, який зауважив про актуальність форуму та його європейський вектор. Також з вітальним словом виступив **Геннадій Пампуха**, Голова Комітету ААУ з міжнародного арбітражу, Президент **Європейської арбітражної палати**.

I сесія, модератором якої виступив **Юрій Петренко**, керуючий партнер **ADER HABER**, почалася з доповіді **Олени Кібенко**, д.ю.н., судді Великої палати Верховного Суду, яка розповіла про роботу Великої палати Верховного суду та судову практику по ключових категоріях спорів за участю банків. В ході розповіді пані Олена, утворилася дискусія, до якої приєдналася **Оксана Епель**, к.ю.н., суддя Київського апеляційного адміністративного суду, яка додала свої запитання по темі та висловила власну думку з досвіду розгляду адміністративних справ. А також власні коментарі додав **Роман Кармазін**, начальник відділу банківських послуг Юридичного департаменту НБУ.

Ігор Кравцов, Керівник практики вирішення спорів ЮФ «**EVRIIS**», виступив з доповіддю про взаємозалік зустрічних вимог у банківських спорах, зокрема,

зупинився на питаннях щодо умов взаємозаліку, його оформлення, та судовій практиці.

Старший юрист **ЮК «EQUITY»**, **Андрій Іванів** розповів про чинність поруки, як мірила справедливості балансу інтересів кредитора, боржника та поручителя, зауваживши: «Фінансова порука має переваги над майновою порукою».

Виступаючи на тему: «Проблематика оподаткування додаткового блага у кредитних право-відносинах», **Оксана Епель**, к.ю.н., суддя Київського апеляційного адміністративного суду, розповіла про складний стан сучасної економіки, яка потребує змін до кращого. Розкрила поняття, що таке додаткове благо; проблемні питання, пов'язані з ним. Звернула увагу, зокрема, на реструктуризацію, прощення (анулювання боргу), резервний фонд відшкодування, сплату відступного та інше.

Далі, **Роман Кармазін**, начальник відділу банківських послуг Юридичного департаменту НБУ, розповів аудиторії про правові підходи НБУ до початку регулювання криптовалют, обґрунтовуючи свою доповідь тим, що «Україна визначилась у європейському напрямку розвитку, а відтак має узгодити своє законодавство із законодавством ЄС і стосовно криптовалют...».

На завершення I сесії виступив **Андрій Сегал**, Голова Комітету ААУ з валютного регулювання та інвестування, юрист **ЮК «AMBER Corporation»**, який додав трошки гумору на тему попереднього виступу та розповів про важливу тему реформи фінансово-

банківської системи, яка перебуває в кризовому стані, і які шляхи є для подолання цього стану.

II сесію форуму відкрила **Катерина Власюк**, Член правління ААУ, керуючий партнер **AVG**, яка виступила модератором сесії, та надала слово **Олені Сукмановій**, заступнику Міністра юстиції України з питань державної реєстрації. Пані Олена розповіла про роботу «антирейдерської» комісії при МЮ; про скарги, що розглядаються Комісією, особливості їх оформлення; про стан електронних реєстрів та їх удосконалення; надала відповіді на питання **Олександра Лещенка**, к.ю.н., Керуючого партнера АО «Лещенко, Дорошенко і партнери», щодо того «Коли буде наведено по-

рядок і удосконалено роботу електронного реєстру виконавчих проваджень?».

Наталія Блажівська, к.ю.н., суддя Вищого адміністративного суду України, виступила на тему впливу Конвенцій та практики ЄСПЛ на реформу процесуального законодавства України, відзначивши: «Нові процесуальні кодекси України відобразили основні положення статтей Конвенцій..., тобто рухаємося в правильному напрямку для відновлення довіри до судової системи...».

Геннадій Пампуха, Президент **Європейської арбітражної палати (Брюссель, Бельгія)** дещо змінив тему своєї доповіді та зосередив увагу на важливому питанні про арбітражні застереження.

Продовжила II сесію форуму своєю розповіддю **Агія Загребельська**, Державний уповноважений Антимонопольного комітету України, на тему про закупівлі, їх прозорість, одночасно зауважила: «В сфері закупівель не вистачає духу права..., і правники (адвокати) мають цьому посприяти».

Олександр Лещенко, к.ю.н., Керуючий партнер АО «Лещенко,

Дорошенко і партнери» виступив з цікавою доповіддю про особливості, актуальні питання та значимість у правозастосовній практиці компетенційних спорів, звернувши особливу увагу на суб'єктний склад та проблематику.

Дмитро Ляпін, адвокат, приватний виконавець, розповів аудиторії чим відрізняється наразі виконання рішень суду приватними виконавцями та державними, навів приклади; висвітлив питання про авансовий внесок та його розмір, навів приклади із судової практики.

Радмила Гревцова, адвокат, к.ю.н., Керуючий партнер Консалтингової компанії «**Yurkraft Medikal**», Голова комітету ААУ з медичного та фармацевтичного права, свій виступ присвятила актуальній наразі темі медичної реформи, зокрема, щодо автономізації медичних закладів, критеріїв та стандартів державної акредитації.

Завершили II сесію форуму своїми підсумовуючими промовами експерти: **Ольга Ступак**, Суддя Касаційного цивільного суду в складі Верховного Суду, та **Володимир Ставнюк**, Голова Правління Державної інноваційної фінансово-кредитної установи.

III сесію форуму відкрив модератор **Володимир Павленко**, Голова

Комітету ААУ з банківського права, партнер **МЮФ «INTEGRITES»**, який наголосив на актуальності теми сесії. Розпочав III сесію своїм виступом **Віктор Григорчук**, Начальник управління претензійно-позовної роботи Юридичного департаменту Національного банку України, про особливу категорію судових спорів, предметом яких є оскарження рішень регулятора про виведення банків з ринку, зосередившись на основних причинах виведення банків з ринку, хто може оскаржити рішення про виведення банків з ринку, звернув увагу на прогалини в праві.

Олена Жукова, директор **ЮФ «Сайвена-Аудит»** розповіла з власного досвіду про проблеми захисту інтересів юридичних осіб – кредиторів сьомої черги та про правову природу безготівкових коштів.

Продовжила III сесію форуму директор департаменту управління активами Фонду гарантування вкладів фізичних осіб **Ольга Білай**, яка проінформувала про: роботу ФГВФО, статистику діяльності щодо банків, які ліквідуються,

інновації в продажах активів банків у ліквідації, зокрема, про перехід з англійського на голландський тип аукціонів.

До дискусії приєднався **Олександр Удовиченко**, к.ю.н., адвокат, Радник **ЮФ «ADER HABER»**, який відзначив чудовий формат проведення форуму, а саме те, що є можливість вести діалог з колегами-спікерами та учасниками заходу, обмінюючись знаннями, досвідом і враженнями. Розповів про осо-

бливості оскарження результатів публічних торгів; надав поради як захистити власність клієнта (учасника торгів).

Олександр Черних, адвокат, поділився досвідом про основні типи позовів у спрах з банками в стадії ліквідації; розказав про оскарження сум, перерахованих Державній виконавчій службі; звернув увагу на оскарження забезпечення; навів приклади із судової практики.

Ганна Шерстюк, Керуюча **Адвокатським бюро «Ганни Шерстюк»**, голова Київського регіонального відділення ГО «Єдиний щит», зауважила в своїй доповіді на актуальну, гостру, неоднозначну ситуацію щодо відповідальності пов'язаних осіб у випадку ліквідації банку.

Арсен Мілютін, Директор департаменту реструктуризації та стягнення заборгованості Державного ощадного банку України, додав свій коментар про неможливість стягнути збитки, враховуючи наявність чотирьох складових збитків; розповів про фінансову реструктуризацію на прикладі Ощадбанку.

На завершення III сесії, **Сергій Паперник**, Голова Комітету ААУ з фінансового права, керівник банківської та фінансової практики, керівник практики FinTech в **ЮФ «EVRIS»**, в простій, зрозумілій формі презентував цікавий та пізнавальний майстер-клас на тему «Криптовалюти для адвоката: все, що необхідно знати».

Асоціація адвокатів України щиро вдячна всім учасникам форуму. Ми надіємось захід приніс багато корисної інформації та практичних кейсів для роботи,

які Ви вже будете застосовувати у власній практиці.

Велику подяку висловлюємо модераторам і спікерам заходу за актуальні теми, власні враження та поради.

Також Асоціація адвокатів України вдячна партнерам заходу, а саме:

AMBER, AVG Law Company, ADER HABER, EVRIS, EQUITY, INTEGRITES, SAIVENA Group, Yurcraft Medical, АО «Лещенко, Дорошенко і партнери», АБ «Ганни Шерстюк», Касьяненко і партнери.

ВЕЛИКА ПОДЯКА ІНФОРМАЦІЙНИМ ПАРТНЕРАМ:

Генеральному медіа-партнеру — видавництву «Юридична практика».

МЕДІА-ПАРТНЕРАМ: газети «Юридична Газета», «Закон і Бізнес», «Правовий тиждень», «Поради юриста».

ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСАМ: «ЮРЛІГА», «ЛІГА: ЗАКОН», «Obozrevatel.ua», «Українське право», «Freelawyer.ua», «Lawyer.ua», «Протокол», «БІЗРЕЛІЗ», «Лойер», ІА «Vector News», «Femida.UA».

ЖУРНАЛАМ: «Адвокат», «Юрист & Закон», «Фінансовий Директор Компанії», «Бізнес та безпека».

КОМПАНИЯМ ТА АСОЦІАЦІЯМ: «Центр журналістських розслідувань», «ЕВА», «АСС», «АПКБ», «Запорізька ТПП», «НІСЕ», «ЕАП», «UAPS», «АПУ», «ВАФК», «ФРК», «Marmaer».

Особливу подяку висловлюємо Експертному партнеру заходу «**Європейська арбітражна палата**».

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ НА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНУ ВЛАСНІСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ В УКРАЇНІ.

Володимир Рудніченко

Радник, керівник практики кримінального права INTEGRITES, М.Київ

Корнеєв Костянтин

Помічник юриста практики кримінального права INTEGRITES, М.Київ

Зовсім нещодавно Президент України підписав Закон України, яким було урегульовано питання щодо існування в судовій системі України Вищого Антикорупційного суду. Незважаючи на актуальність теми щодо Вищого Антикорупційного суду та проблемних питань, які вже починають впливати з цього, як виявляється, середовище юристів не менше цікавить потенціальне фактичне створення та діяльність Вищого суду з питань інтелектуальної власності та проблеми які він має та повинен вирішити.

Беззаперечно, що така галузь права, як інтелектуальна власність є досить новою на теренах України для її повного, безпомилкового осмислення теоретично та практично, порівняно з іншими галузями права.

В пояснювальній записці до законопроекту «Про Вищий суд з питань інтелектуальної власності» міститься інформація про те, що вказаний суд буде задіяний і в питаннях щодо судових справ у кримінальному провадженні.

Здавалось би з якими проблемами, у сфері інтелектуального права, адвокати можуть зіштовхуватись перебуваючи, або на стороні захисту, або на стороні представника потерпілого у кримінальному процесі? Проте, як свідчить практика, адвокати які зіштовхнулись у своїй практиці з такими кримінальними правопорушеннями як: Порушення авторського права та суміжних прав (стаття 176 КК України); Порушення прав на винахід, корисну модель, промисловий зразок, топог-

рафію інтегральної мікросхеми, сорт рослин, раціоналізаторську пропозицію (стаття 177 КК України); Незаконне використання знака для товарів і послуг, фірмового найменування, кваліфікованого зазначення походження товару (стаття 229 КК України), нарікають на досить багато недоліків у вказаній сфері. Серед таких недоліків можна виокремити:

- Недостатність знань у сфері кримінальних правопорушень щодо об'єктів інтелектуальної власності, зокрема співробітниками Національної поліції, органів прокуратури. Також досить нечіткими знаннями у вказаній галуззі володіють самі адвокати та, як це не дивно, суддівський корпус.

- Другим недоліком, проте не менш важливим, є питання проведення судової експертизи для встановлення розміру збитків. Перш за все у питанні призначення експертизи відчувається недостатня кількість самих судових експертів. За інформацією з Реєстру судових експертів станом на червень 2018 року, до вказаного реєстру внесені 189 судових експертів у сфері інтелектуальної власності, з них діючу кваліфікацію мають 100 осіб. Найгострішим питанням виступає проблема методики підрахунку нанесених збитків вчиненим кримінальним правопорушенням. Зокрема, як стверджують судові експерти, що поширеною практикою підрахунку нанесених збитків, за діяння передбаченні ст. 229

КК України, є множення кількості контрафактного товару (збутого товару та товару, який зберігається з метою продажу) на ринкову вартість оригіналу такого товару.

Проте, при поглибленому вивченні цієї теми з'являються такі категорії, як принцип "витіснення", упущена вигода та питання питоми ваги самої торгової марки у загальній вартості об'єкта інтелектуальної власності. Піддавши аналізу вказані категорії, можна прийти до висновку, що методичні рекомендації, які затвердженні для судових експертів є досить односторонніми, оскільки в кожному випадку метод підрахунку збит-

ків може різнитись в залежності від варіаційних можливих складу злочину (невеликі розбіжності в об'єкті та суб'єктивній стороні може докорінно змінити ситуацію для вибору методики підрахунку нанесених збитків кримінальним правопорушенням).

Виходячи в вищевказаного необхідно сказати, що у неоднозначній практиці розслідування та захисту сторін у кримінальних правопорушеннях, щодо об'єкту прав інтелектуальної власності, нагальною є потреба упорядкування та скерування практики в єдиному напрямку. Великі надії щодо вирішення вказаних проблем, в частині кримінального

права та процесу, покладаються на Вищий суд з питань інтелектуальної власності. Оскільки, без необхідних законодавчих змін та прогресу зі сторони судової практики, в Україні може і надалі залишитись нерозвиненою функція кримінальної відповідальності, за порушення прав інтелектуальної власності, у вигляді загальної та спеціальної превенції. А виходячи зі статистики притягнення осіб до кримінальної відповідальності за ці правопорушення(131 вирок на території України за період 2014-2016р.р.), ця функція наразі не діє.

АА
Асоціація Адвокатів України

Адвокат року 2018

Подання анкет номінантами - до 15 серпня!

www.uaa.org.ua

ВІДБУВСЯ ПРАКТИКУМ «КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ»

22 червня відбувся практикум Асоціації адвокатів України на тему «Кримінальна відповідальність за порушення у сфері інтелектуальної власності».

Модераторами практикуму виступили **Марія Ортинська**, директор патентно-юридичної компанії IPStyle, Голова Комітету ААУ з інтелектуальної власності, та **Володимир Рудниченко**, радник практики кримінального права INTEGRITES, співголова Комітету ААУ з кримінального права та процесу.

До заходу долучилися представники бізнесу та адвокати, представники Національної поліції України та прокуратури, а також судові експерти, як приватні, так і державних установ. Цікавими доповідями спікерів, небайдужим

обговореннями та жвавою дискусією між спікерами та усіма учасниками практикуму визначалися нові підходи до розуміння актуальних проблем кримінального процесу у сфері інтелектуальної власності.

Зокрема, на практикумі обговорювалися підходи до розуміння ролі та значення експертизи у процесі доказування злочинів проти інтелектуальної власності. Піднімалося питання матеріальної шкоди у кримінальних провадженнях, методів та алгоритму її розрахунку. Під шквал обговорення та пропозицій підпали і законодавчі

нововведення та законопроекти щодо призначення експертизи у кримінальному процесі виключно судовим експертам державних установ.

Зрештою, за результатами проведення сьогодинського заходу було одностайно відзначено актуальність та глибину теми кримінальної відповідальності за порушення у сфері інтелектуальної власності. Питань залишилось чимало, зацікавленість правової спільноти у взаємодопомозі та необхідності подолання практичних питань, як показав сьогодиншій захід, є, а тому новому практикуму — незабаром бути!

ПРОФОРІЄНТАЦІЙНА ЗУСТРІЧ «МІЖНАРОДНЕ ПРАВО ЯК КАР'ЄРА: ЗНАЙДИ СВІЙ ШЛЯХ»!

22 червня 2018 року в рамках святкування 25-річчя Української асоціації міжнародного права в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка відбулася неформальна профорієнтаційна зустріч «Міжнародне право як кар'єра: знайди свій шлях», співорганізаторами якої також стали Комітет з юридичної освітньої політики та Комітет міжнародного права Асоціації адвокатів України і Студія сучасного права.

Організатори заходу мали на меті надати молодим людям уявлення про те, чим може займатися юрист-міжнародник і чому знання міжнародного права може стати додатковою перевагою для будь-якого фахівця в галузі права.

Як і передбачалося, абсолютну більшість учасників склали студенти та здобувачі другої вищої освіти, які зараз навчаються за спеціальностями «Міжнародне право» та «Право». Крім того, на зустріч також завітали абітурієнти та старшокласники, які вирішили краще підготуватися до вибору майбутньої професії. Окрім майбутніх і потенційних юристів, у заході взяли участь і діючі професіонали: аспіранти, адвокати, юристи підприємств тощо. Особливо порадував інтерес до зустрічі з боку юристів-міжнародників, які розглядають спеціальність «Міжна-

родне право» як варіант майбутньої професії для своїх дітей. Програма зустрічі була складена так, щоб продемонструвати основні кольори палітри можливих занять для юриста зі знанням міжнародного права в Україні та за її межами.

Так, представники співорганізатора заходу – Асоціації адвокатів України – **Ольга Поєдинок** (к.ю.н., адвокат, докторант кафедри міжнародного права Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка, голова Комітету з юридичної освітньої політики та Секції міжнародного права Комітету сімейного права Асоціації адвокатів України, голова Правління Студії сучасного права, член Науково-консультативної ради при Верховному Суді) та **Віталій Власюк** (к.ю.н., адвокат, керуючий партнер юридичної фірми «Право», заступник начальника відділу дослідження проблем впровадження практики Європейського суду з прав людини в прокурорську діяльність Науково-дослідного інституту Національної академії прокуратури України, голова Комітету міжнародного права Асоціації адвокатів України, заступник голови Комітету з міжнародних зв'язків Національної асоціації адвокатів України) розказали, як їм вдається поєднувати практичну адвокатську, наукову, викладацьку та громадську діяльність. Пані Ольга зазначила, що сьогодні для українських юристів-міжнародників відкрито вікно можливостей, що зумовлено небаченою донині міжнародною присутністю, необхідністю якої, на жаль, викликана збройним конфліктом. Пан Віталій, серед іншого, наголосив на необхідності вивчення як мінімум

двох іноземних мов – англійської та французької, без яких неможливе ефективне використання в роботі практики Європейського суду з прав людини, а також порекомендував вивчати іноземну юридичну літературу та не відкидати можливості отримати професійний досвід на державній службі.

За відгуками учасників, захід виявився корисним завдяки запрошенню спікерів із різних сфер діяльності, а також вдалому поєднанню особистих історій успіху та загальних практичних рекомендацій, основними з яких були: *вчитися самотійності; вивчати іноземні мови та вдосконалювати рідну; пробувати себе в різних сферах та видах діяльності; не очікувати швидких результатів; працюючи під час навчання, не забувати, що студентські роки призначені передусім для навчання; вміти організовувати свій час і розставляти пріоритети; активно шукати можливості для професійного зростання; спілкуватися з колегами в Україні та поза її межами; любити міжнародне право.*

ЧИ СТАНЕ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД ПАНАЦЕЄЮ ВІД КОРУПЦІЇ?

Володимир Клочков

Керуючий партнер АО «Клочков та партнери», член Ради адвокатів міста Києва, член правління ААУ, Голова Комітету ААУ з захисту прав адвокатів та гарантії адвокатської діяльності

11 червня 2018 року Президент України підписав Закон «Про Вищий антикорупційний суд» (**законопроект № 7440**). Текст законопроекту, який розміщено на сайті Верховної Ради, проаналізував керуючий партнер Адвокатського об'єднання «Клочков та партнери» Володимир Клочков.

Чи стануть судді Вищого антикорупційного суду дійсно незалежними?

Законом передбачено особливий порядок здійснення досудового розслідування стосовно суддів Вищого антикорупційного суду України: відомості про кримінальні правопорушення, вчинені суддею, вносить до Єдиного реєстру досудових розслідувань Генеральний прокурор (виконувач обов'язків

у статті проаналізовано доступний текст щойно опублікованого закону, із позиції сторони захисту в майбутніх кримінальних провадженнях за корупційними злочинами.

Генерального прокурора). Тобто фактично Генеральний прокурор України вирішуватиме, чи є підстави вносити відомості про кримінальне правопорушення, вчинене суддею ВАС України, чи немає, у чому простежується вплив сторони обвинувачення в особі керівника Генеральної прокуратури України на суддів. Це обумовлено тим, що нагляд за діяльністю Національного антикорупційного бюро України здійснює Спеціалізована антикорупційна прокуратура України. Згідно зі ст. 8-1 Закону «Про прокуратуру» керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури підпорядковується безпосередньо Генеральному прокурору.

Чи буде Антикорупційний суд оперативним?

Усі кримінальні провадження за предметною підсудністю зосереджено лише у Вищому антикорупційному суді України. При цьому місце вчинення корупційного злочину, зосередження всіх учасників часто буває в різних регіонах України. До того ж саме НАБУ має територіальні відділення у Львові, Харкові та Одесі. Відповідно незалежно від місця вчинення корупційного злочину, місця перебування учасників, місця розміщення доказів, місця розташування органу досудового розслідування судовий розгляд і розгляд клопотань/скарг на стадії досудового розслідування здійснюватимуть тільки в одному суді в м. Києві. Нині спостерігається тяганина в розгляді резонансних справ, людина може роками очікувати су-

дового вироку в слідчому ізоляторі. Тому Вищий антикорупційний суд України має створити передумови для справедливого й оперативного судового розгляду.

Якими мають бути основні стадії судового розгляду (перша інстанція, апеляційний розгляд, касація)?

Згідно з ч. 1 ст. 1 Закону Вищий антикорупційний суд України є постійним вищим спеціалізованим судом у системі судоустрою України, а з огляду на свої повноваження здійснює правосуддя як суд першої та апеляційної інстанцій у кримінальних провадженнях щодо злочинів, віднесених до його юрисдикції (підсудності) процесуальним законом, а також шляхом здійснення у випадках і порядку, визначених процесуальним законом, судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у таких кримінальних провадженнях. Законом «Про судоустрій і статус суддів» визначено два вищі спеціалізовані суди - Вищий суд з питань інтелектуальної власності та Вищий антикорупційний суд.

Водночас концепція судової реформи за **Законом № 1402-VIII**, яка передбачає статус «Вищого спеціалізованого» суду та надає йому повноваження як суду першої та апеляційної інстанцій, дещо **втрачає модель наявності основних стадій судового розгляду** (розгляд у суді першої інстанції, апеляційний і касаційний розгляд).

Ще у 2016 році в пояснювальній записці до законопроекту було зазначено, що створення вищих спе-

ціалізованих судів відповідає позитивному досвіду європейських країн і дасть змогу швидко й оперативно розглядати спори, віднесені до їх юрисдикції, висококваліфікованими суддями відповідної спеціалізації.

Передумовою для реалізації ідеї покращення доступу до правосуддя є ухвалення Закону «Про Вищий антикорупційний суд». Та чи виправдано окрему категорію справ передавати тільки одному суду як суду першої та апеляційної інстанцій?

Законом внесено зміни до Кримінального процесуального кодексу України: у ст. 33-1 визначено, що Вищому антикорупційному суду підсудні кримінальні провадження стосовно корупційних злочинів, передбачених у примітці ст. 45 Кримінального кодексу України, ст. ст. 206-2, 209, 211, 366-1 Кримінального

кодексу України, якщо наявна хоча б одна з умов, передбачених п. п. 1 - 3 ч. 5 ст. 216 Кримінального процесуального кодексу України.

Тобто фактично Вищий антикорупційний суд України розглядатиме кримінальні провадження як суд першої та апеляційної інстанцій, здійснюватиме контроль на досудовому розслідуванні у кримінальних провадженнях, підслідність у яких визначено за Національним антикорупційним бюро України. Чи не буде порушено право осіб на доступ до правосуддя в частині права на апеляційний перегляд, коли фактично в одному суді зосереджено дві інстанції?

Водночас з урахуванням чинних норм матимемо таку ситуацію: 1) перша та апеляційна інстанції в одному й тому самому суді; 2) орган

досудового розслідування один і той самий під час розгляду - НАБУ; 3) процесуальне керівництво одне й те саме - Спеціалізована антикорупційна прокуратура. Фактично серед учасників судового процесу змінюватиметься лише склад сторони захисту.

Насамкінець висловимо надію, що Вищий антикорупційний суд України створить передумови для справедливого, неупередженого, оперативного судового розгляду, але головне, щоб, зрештою, судді такого Суду не стали заручниками ситуацій, які шкодитимуть об'єктивному розгляду кримінальних проваджень. Тож низка норм нового Закону викликає поки що тільки питання й певні сумніви.

Джерело: ЮРЛІГА

KLOCHKOV
& PARTNERS
АДВОКАТСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ
ПАРТНЕР

Асоціація адвокатів України

VIII ЩОРІЧНИЙ ФОРУМ ААУ

З КРИМІНАЛЬНОГО
ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ

07 | 12 | 2018

АО «КЛОЧКОВ ТА ПАРТНЕРИ» ТА АО «НАЦІОНАЛЬНА КОЛЕГІЯ АДВОКАТІВ» ЗАЯВИЛИ ПРО ОБ'ЄДНАННЯ

За заявою сторін, це стратегічний крок по об'єднанню двох потужних команд юристів та адвокатів, які мають багаторічну історію в українському правовому середовищі.

Злиття двох провідних адвокатських об'єднань спрямоване на оперативну та релевантну допомогу клієнтам шляхом використання найбільш ефективних юри-

дичних практик, які напрацьовані підписантами Меморандуму.

«Це суттєвий крок на зміцнення потужності наших команд, який, без сумнівів, поглибить наші можливості та дозволить вийти на якісно новий рівень надання фахової допомоги нашим клієнтам», - підкреслив керуючий партнер АО «Клочков та партнери» Володимир Клочков.

Голова об'єднання «Національна колегія адвокатів» Віталій Наум зазначив, що «в умовах реформування правової системи держави, саме поєднання практичного досвіду колег стає запорукою результативної роботи. Таким чином, виважене поєднання можливостей стає стратегічною конкурент-

ною перевагою».

Об'єднання двох потужних команд українських юристів – це впевнений крок на правовому полі.

Маємо перемоги, які не потребують зайвих доказів.

ААУ вітає Генеральних партнерів з об'єднанням та бажає подальших успіхів і нових професійних перемог!

АСОЦІАЦІЯ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ ВІТАЄ МЕДІА-ПАРТНЕРА – ВИДАННЯ «ЮРИДИЧНА ГАЗЕТА» З 15-РІЧНИМ ЮВІЛЕЄМ!

Шановний колектив видання «Юридична Газета», прийміть сердечні вітання з нагоди п'ятнадцятої річниці з дня заснування!

За роки нашої співпраці Ви стали надійним інформаційним партнером ААУ, росли і розвивались разом із нами, та створили успішний медійний проект.

Ми розуміємо всю важливість справи, якій віддає колектив свої сили, знання, вміння та досвід.

Щиро бажаємо Вам і надалі такого ж переконливого слова, читачького визнання, натхнення й невинного руху вперед!

Невичерпного натхнення, справжніх журналістських успіхів, прихильного та вдячного читача.

Асоціація не змогла би існувати без міцної підтримки надійних медіа-партнерів, якими Ви завжди були для нас.

Вам 15 – і це лише початок. Впевнені, що попереду на Вас очікує тільки успіх, нові звершення та перемоги!

НАЦІОНАЛЬНА КОЛЕГІЯ АДВОКАТІВ

Адвокатське об'єднання «Національна колегія адвокатів» було створене у 2003 році з метою надання висококваліфікованої правової допомоги. З часу створення воно об'єднало команду досвідчених практикуючих адвокатів, які працюють для захисту інтересів фізичних і юридичних осіб при-

ватного і публічного права, іноземних інвесторів.

Об'єднання надає повний комплекс юридичних послуг національним та міжнародним компаніям, що ведуть бізнес в Україні та за її межами, фізичним особам – громадянам України, іноземним громадянам та особам без громадянства.

Адвокати об'єднання мають більше ніж 10-річний досвід роботи в сфері юридичного консалтингу, різних сферах юридичної і судової практики. У своїй діяльності об'єднання дотримується загальновизнаних міжнародних

стандартів і етичних норм професії адвоката, підтримує і розвиває кращі традиції юриспруденції, притримується принципу творчого і кваліфікованого підходу до справ клієнтів з урахуванням його інтересів, дотримання прав і свобод, тим самим сприяючи успішному вирішенню проблемних питань та досягненню необхідного результату.

З детальною інформацією про компанію можна дізнатись на сайті www.nka.com.ua

АДВОКАТСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ «КЛОЧКОВ ТА ПАРТНЕРИ»

Адвокатське об'єднання «Клочков та партнери» - це група досвідчених адвокатів, професіоналів та ентузіастів своєї справи.

Кожен партнер та співробітник АО «Клочков та партнери» є частиною команди, основним завданням якої є правовий захист

інтересів Клієнта на найвищому рівні.

Кваліфікована правова допомога, повна конфіденційність та максимальне задоволення інтересів клієнтів є першочерговим завданням об'єднання.

Основні напрямки:

Кримінальне право

Захист бізнесу

Цивільне право

Захист прав інтелектуальної власності

Господарське право

Адміністративні правопорушення

Сімейні правовідносини

Юридичний аутсорсинг

Податкова практика

Правовий консалтинг

Послуги охорони

З детальною інформацією про компанію можна ознайомитись на сайті www.klochkov.partners

ПИТАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОСТІ Ч. 2 СТ. 392 КПК УКРАЇНИ ЩОДО ПРАВА НА АПЕЛЯЦІЙНЕ ТА КАСАЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ УХВАЛ СУДУ, ВИНЕСЕНИХ ПІД ЧАС СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ ЩОДО ОБРАННЯ ТА ПРОДОВЖЕННЯ МІРИ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ (ВИТЯГ З ПРАВОВОГО ВИСНОВКУ)

Олена Костюченко

К.ю.н., доцент, адвокат, партнер Dmitrieva & Partners, Голова Науково-експертної ради та член правління Асоціації адвокатів України, доцент кафедри правосуддя юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Конституції України гарантує забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках - на касаційне оскарження судового рішення, як однієї з основних засад судочинства (п. 8 ч. 1 ст. 129 в редакції Закону № 1401-VIII від 02.06.2016). Проте Законом можуть бути визначені також інші засади судочинства. Тобто останнє положення слід розуміти таким чином, що основні конституційні засади судочинства та їх зміст

можуть бути розширені у інших законодавчих актах, але не як не звужені.

Згідно ст. 129 Конституції України суддя, здійснюючи правосуддя, є незалежним та повинен керуватися верховенством права. Відповідно до ч. 1 та 2 ст. 8 КПК України, кримінальне провадження здійснюється з дотриманням принципу верховенства права, який застосовується з урахуванням практики Європейського суду з прав людини. Відповідно до практики ЄСПЛ «...незважаючи на те, що ст. 5 § 4 не зобов'язує Високої Договірні Сторони створювати другий рівень юрисдикції для перевірки законності тримання під вартою, держава, яка його створила, має надати затриманим такі самі гарантії оскарження, що й у першій інстанції (Кисега. проти Словаччини, § 107); у рішенні ЄСПЛ № 38695/97 від 15 лютого 2000 р. у справі «Гарсія Манібардо проти Іспанії», п. 39 зазначено, що, якщо апеляційні чи касаційні суди існують, гарантії, що містяться у ст. 6 Конвенції повинні бути дотримані, зокрема, шляхом забезпечення ефективного доступу до суду. Аналогічну позицію ЄСПЛ висловив у п. 25 Рішення у справі «Делкур проти Бельгії» від 17 січня 1970 року та п. 65 Рішення у справі «Гофман проти Німеччини» від 11 жовтня 2001 року.

Конституційним Суд України також вважає, що право на судовий захист включає в себе,

зокрема, можливість оскарження судових рішень в апеляційному та касаційному порядку, що є однією з конституційних гарантій реалізації інших прав і свобод, захисту їх від порушень і протиправних посягань, в тому числі від помилкових і неправосудних судових рішень (Рішення КСУ у справі № 3-рп/2015 від 08 квітня 2015 року).

Аналіз змісту ст. 392 КПК призводить до висновку, що судові рішення можуть бути оскаржені в апеляційному порядку тільки у випадках, передбачених КПК. Відповідно законодавчі реалії чинного правового регулювання питання апеляційного оскарження ухвал суду в кримінальному провадженні у ч. 2 ст. 392 КПКУ явно не відповідають змісту конституційної норми у п. 8 ст. 129, тобто вбачається явна невідповідність конституційним гарантіям щодо забезпечення права на апеляційний перегляд справи, зокрема, будь якого судового рішення в справі з будь якого питання. Проте слід зазначити, що зміст положень ч. 2 ст. 382 КПК цілком відповідав попередній редакції статті 129 Конституції України, що на даний час втратила чинність.

Зміст ч. 2 ст. 392 КПК не приведений законодавцем у відповідність до вимог конституційних гарантій апеляційного перегляду справи щодо судових рішень без будь яких обмежень (п. 8 ч. 1 ст. 129

Конституції України після внесення змін в редакції Закону № 1401-VIII від 02.06.2016), що відповідно у судовій практиці призводить до порушення конституційних гарантій реалізації основних засад судочинства і відповідно прав осіб на свободу та особисту недоторканність. Застосування судами ч. 2 ст. 392 КПК, фактично позбавляє обвинувачених права на апеляційне та касаційне оскарження ухвали суду першої інстанції стосовно обрання щодо них міри запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Таким чином, обмеження права на оскарження ухвали про продовження запобіжного заходу

під час судового провадження, водночас з юридичною невизначеністю самої правової норми, передбаченої ч. 2 ст. 392 КПК, та її довільному тлумаченню суддями, призводить до: порушення принципу верховенства права, передбаченого ст. 8 Конституції України; порушення конституційного права на свободу та особисту недоторканність, передбаченого ст. 29 Конституції України, права на захист у суді своїх порушених прав, передбачених ст. 55 Конституції України та права на апеляційний перегляд справи щодо міри запобіжного заходу, передбаченого п. 8 ст. 129 Конституції України.

Відповідно слід визнати поло-

ження ч. 2 ст. 392 КПК такими, що не відповідають конституційним гарантіям, передбаченим ст. 8, 29, 55, п. 8 ст. 129 Конституції України, оскільки позбавляє права на оскарження та перегляд ухвал суду (під час судового провадження про обрання та продовження строку тримання під вартою, чим самим обмежується особисте право громадянина на свободу та особисту недоторканність, права особи перевірити законність тримання її під вартою шляхом звернення до апеляційного та касаційного судів, тобто, є такою, що не відповідає Конституції України та Конвенції про захист прав та основоположних свобод.

DMITRIEVA & PARTNERS

DMITRIEVA & PARTNERS
LAW COMPANY

Юридична фірма DMITRIEVA & PARTNERS заснована в 1994 році.

За цей час компанія здобула авторитет на ринку юридичних послуг як в Україні, так і за її межами.

DMITRIEVA & PARTNERS надає комплексні послуги для вирішення будь-яких юридичних, податкових, бухгалтерських питань клієнтам з України та інших країн світу.

Керуючий партнер DMITRIEVA & PARTNERS Дмитрієва Ольга - адвокат, Голова Наглядової ради ВГО «Асоціація адвокатів України»,

арбітр Ризького міжнародного комерційного суду. Визнана провідним юристом у сфері міжнародного та корпоративного права, а також інвестиційних проектів.

Юридична фірма DMITRIEVA & PARTNERS надає послуги в наступних напрямках:

- Податкове право
- Судова практика,
- Трудове право
- Корпоративне право
- Інвестиції та валютне регулювання
- Зовнішньоекономічна діяльність
- Інтелектуальна власність та ІТ-право
- Міжнародне право та арбітраж

- Антимонопольне та конкурентне право
- Due diligence
- Бухгалтерський аутсорсинг

DMITRIEVA & PARTNERS прагне надавати найбільш ефективні послуги своїм клієнтам. Компанія віддає перевагу роботі на постійній основі, що дозволяє повністю аналізувати діяльність клієнта й комплексно підходити до вирішення питань.

Висока якість послуг, численні зв'язки фірми, професіоналізм співробітників, індивідуальний підхід до тонкощів бізнесу кожного клієнта - переваги, які підтримують репутацію компанії на високому рівні.

З детальною інформацією про компанію можна ознайомитись на сайті www.dmp.com.ua

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВИЗНАННЯ ДОКАЗІВ НЕДОПУСТИМИМИ У ЗВ'ЯЗКУ З ІСТОТНИМ ПОРУШЕННЯМ ПРАВ І СВОБОД ОСОБИ

Панова Аліса

Кандидат юридичних наук, асистент кафедри кримінального процесу та оперативно-розшукової діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Частина 2 ст. 87 КПК містить відкритий перелік діянь, які суд зобов'язаний визнати істотними порушеннями прав людини і основоположних свобод, а відповідно, відомості, що отримані внаслідок таких діянь – недопустимими як докази. Однією із таких підстав згідно з п. 1 ч. 2 ст. 87 КПК є здійснення процесуальних дій, які потребують попереднього дозволу суду, без такого дозволу або з порушенням його суттєвих умов.

Із законодавчої конструкції п. 1 ч. 2 ст. 87 КПК вбачається, що фактично ця підстава визнання фактичних даних недопустимими як докази складається з двох елементів: 1) здійснення процесуальних дій, які потребують попереднього дозволу суду, без такого дозволу та 2) здійснення процесуальних дій, які потребують попереднього дозволу суду, з порушенням його суттєвих умов. Пропонуємо зупинитися на

розгляді другого елементу. У кожному випадку суд, оцінюючи докази, має визначити, наскільки суттєвою була передбачена слідчим суддею умова і в якому ступені вона була порушена.

В контексті розгляду питання порушень умов ухвали суду про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи доцільне звернутися до правової позиції ЄСПЛ у рішенні по справі «Праде проти Німеччини» від 03.03.2016 р. Так, відповідно до обставин цієї справи під час здійснення обшуку в межах кримінального провадження за фактом порушення заявником авторських прав, органами розслідування було випадково виявлено наркотичні засоби у житлі, в якому проводився обшук. При цьому Федеральний Конституційний Суд визнав таким, що не відповідає закону у зв'язку з відсутністю підстав для проведення обшуку, рішення суду першої інстанції про дозвіл на проведення цієї слідчої дії. Однак, ЄСПЛ зазначив, що нічого не вказує на те, що в даному випадку поліція діяла недобросовісно або з умислом порушення формальної процедури, коли зверталася до суду для отримання дозволу на проведення обшуку та під час його виконання. ЄСПЛ визнав законними позиції національних судів щодо допустимості такого доказу у зв'язку з співвідношенням суспільного інтересу, який полягає у притягненні до відповідальності за скоєння такого злочину як зберігання наркотичних засобів, та інтересами заявника щодо поваги до його житла. У зв'язку з цим ЄСПЛ дійшов висновку про те, що за таких обставин судовий розгляд був справедливим, а отже порушення ст. 6 КЗПЛ відсутнє.

Наведений приклад дозволяє дій-

ти висновку про те, що при вирішенні питання допустимості доказу суди повинні враховувати не тільки дотримання суб'єктами передбаченого законодавством порядку щодо збирання та фіксації доказів, а й значення кожного конкретного доказу для встановлення обставин кримінального провадження, а також наслідки, які матимуть місце у випадку допущення доказу, який було отримано не у встановленому законом порядку. Тобто, оцінка судом допустимості доказів потребує всебічного їх дослідження не тільки з точки зору дотримання формальної процедури збирання та фіксації фактичних даних, а й застосування судом належних йому дискреційних повноважень, виходячи з обставин кожного конкретного кримінального провадження.

Разом із тим, існують випадки, коли проведення слідчої (розшукової) дії без ухвали слідчого судді, або з порушенням її суттєвих умов є безумовною підставою визнання отриманих фактичних даних недопустимими доказами. Так, відповідно до ст. 30 Конституції України кожному гарантується недоторканість житла. Не допускається проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку інакше як за вмотивованим рішенням суду. У невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину, можливий інший, встановлений законом, порядок проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду і обшуку. Порядок, який стосується невідкладних випадків міститься у ч. 3 ст. 233 КПК України відповідно до якої,

слідчий, прокурор має право до постановлення ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи лише у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину. У такому випадку прокурор, слідчий за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно після здійснення таких дій звернутися з клопотанням про проведення обшуку до слідчого судді. Слідчий суддя розглядає таке клопотання згідно з вимогами ст. 234 КПК України, перевіряючи, крім іншого, чи дійсно були наявні підстави для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді. Якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, встановлені внаслідок такого обшуку докази є недопустимими, а отримана інформація підлягає знищенню в порядку, передбаченому ст. 255 КПК України. Крім того, відповідно до ст. 13 КПК України не допускається проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку інакше як за вмотивованим судовим рішенням, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

У цьому контексті такою, що заслуговує на увагу є позиція викладена у постанові Другої судової палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду (справа № 752/17016/16-к) від 01 лютого 2018 року.

Так, у мотивувальній частині свого рішення колегія суддів зазначила наступне. «Що стосується доводів засудженого про недопустимість, як доказу протоколу огляду місця події, оскільки судом не надано відповідного дозволу для проведення вказаної слідчої дії, то вони не ґрунтуються на вимогах закону. Доводи

засудженого про те, що протокол огляду місця події є неналежним та недопустимим доказом, оскільки не було дозволу суду на огляд житла є неспроможними. Ця слідча дія проведена у відповідності до вимог закону, оскільки проводився огляд місця події, тобто огляд місця вчинення злочину, а не огляд житла, як на це вказує засуджений.»

Таким чином, вбачається, що в даному випадку на думку суду, на огляд місця події, який проводився в житлі особи не поширюються гарантії, які стосуються проведення слідчих (розшукових) дій в житлі особи передбачені Конституцією України та низкою статтями КПК.

Аналіз низки судових рішень із зазначеного питання показав, що така позиція не є поодиноким і доволі часто має місце у судовій практиці.

Частиною 3 ст. 214 КПК України передбачено, що у невідкладних випадках огляд місця події може бути проведений до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, що здійснюється негайно після здійснення огляду. Отже, особливостю цієї слідчої (розшукової) дії є її невідкладність та передбачена законодавцем можливість проведення її у невідкладних випадках до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, тобто до початку кримінального провадження. Очевидно, що у такому випадку, звернення до слідчого судді для отримання дозволу на проведення такого огляду місця події в житлі особи є неможливим. Водночас, відповідно до ч. 2 ст. 234 КПК України обшук проводиться на підставі ухвали слідчого судді місцевого суду. Огляд житла чи іншого володіння особи здійснюється згідно з правилами, передбаченими для обшуку житла чи іншого володіння особи (ч. 2 ст. 237 КПК). Системний аналіз положень КПК України дозво-

ляє стверджувати, що законодавцем передбачено декілька видів огляду, зокрема, й огляд місця події. Отже, процесуальний порядок проведення огляду, передбачений ст. 237 КПК України повинен стосуватися й огляду місця події, як окремого виду цієї слідчої (розшукової) дії. У зв'язку з цим, у невідкладних випадках, коли огляд місця події проводиться до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань застосуванню підлягає ч. 3 ст. 233 КПК України. Незастосування ж зазначеного порядку унеможливорює використання у доказуванні результатів огляду місця події у житлі чи іншому володінні особи, оскільки є істотним порушенням прав і свобод осіб, які перебувають у цьому житлі чи іншому володінні. (п. 1 ч. 2 ст. 87 КПК). При цьому зауважимо, що навіть згода особи на проведення такого огляду місця події в житлі чи іншому володінні не є достатньою гарантією законності проведення цієї слідчої (розшукової) дії та допустимості її результатів як доказів. Це пов'язано з тим, що особа, перебуваючи у стресовій ситуації, не розуміючи сутності і наслідків проведення огляду місця події в її житлі може надати згоду на це, проте така згода може бути пов'язана зі страхом перед уповноваженими особами та не буде добровільною.

Підсумовуючи зазначимо, що не зважаючи на те, що законодавцем прямо не передбачена вимога щодо наявності ухвали слідчого судді у випадку проведення огляду місця події в житлі чи іншому володінні особи, це прямо впливає із системного тлумачення положень ст. 30 Конституції України, ст. ст. 13, 233, 234, 237 КПК України і є порядком, встановленим КПК України для проведення такої слідчої (розшукової) дії дотримання якого є обов'язковою умовою для можливості використання її результатів у доказуванні.

ПРАКТИКУМ ААУ «ЗАХИСТ У КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНАХ»

ВІДБУВСЯ ПРАКТИКУМ ААУ «ЗАХИСТ У КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНАХ», ОРГАНІЗОВАНИЙ КОМІТЕТОМ ААУ З КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ, В ОСОБІ АНАСТАСІЇ ГУРСЬКОЇ, СПІВГОЛОВИ КОМІТЕТУ, АДВОКАТА, ПАРТНЕРА АО «КЛОЧКОВ ТА ПАРТНЕРИ».

Практикум розпочала **Анастасія Гурська**, яка виступила модератором, привітавши учасників та представила гостей, зокрема: **Віталія Наума**, адвоката, Члена Правління ААУ, Голову АО «Національна колегія адвокатів», **Максима Кравченко**, прокурора САП, **Андрія Шевченка**, заступника начальника відділу ГПУ та **Віру Ковальську**, Суддю Апеляційного суду м. Києва.

Обговорення розпочалося з питання: «Чи завжди досудове розслі-

дування здійснює належний орган?».

Анастасія Гурська, зазначила: «Рішенням Конституційного суду від 20 жовтня 2011 року, щодо того, що обвинувачення у вчиненні злочину не може ґрунтуватись на доказах, які були здобуті не уповноваженою на це особою, в даному випадку про неуповноважену особу, яка здобула докази, можна було говорити в тому числі за умови порушення правил підслідності» та навести приклад з практики АО «Клочков та партнери».

Представник Генеральної прокуратури, **Андрій Шевченко** висловив свою думку з цього питання: «З приводу порушення правил підслідності, то усі ми знаємо, що це, у всякому випадку тягне за собою визнання цих доказів недопустимими. Питання в тому на якій саме стадії? Стосовно кримінальних про-

ваджень, зокрема корупційних, то у нас є чітка заборона доручати розслідування цих правопорушень, які підслідні органам НАБУ, іншим органам.»

На запитання: «Чи завжди досудове розслідування здійснює належний орган і як вплинути на судовий розгляд, якщо досудове розслідування в кримінальному впровадженні в корупційних злочинах було здійснено неналежним органом досудового розслідування, тобто з порушенням правил підслідності?». **Віра Ковальська** відповіла: «Справа в тому, що дуже рідко в доводах апеляції ставиться питання про визнання недопустимими доказів, це з того, що ми бачили. У зв'язку з тим, що у нас багато органів, які проводять розслідування, багато законів, які мають перехідні положення, то якщо постаратись і потрудитись в принципі можна обґрунтувати, завдяки цим перехідним положенням, належність проведення досудового розслідування тим чи іншим органом»

Наступним питанням, яке розгорнуло гарячу дискусію це: «Чи завжди НСРД є належним способом доказування в корупційних злочинах».

Віталій Наум: «Якщо працювати з доказами, які зібрані внаслідок НСРД, то завжди треба їх переві-

ряти, і перевіряти дуже ретельно. Проблема в тому, що немає рівності, немає об'єктивності»

На питання **Анастасії Гурської** представнику САП, **Максиму Кравченко** «На скільки ефективно Ви використовуєте НСРД?», пан Максим зазначив, що багато чого говорити не буде, адже форма та метод не підлягають розголосенню, але сказав: «В НСРД, звісно ж в доказуванні таких доказів як то неправомірна вигода і все що пов'язане з нею відіграють дуже велику роль. Чому? Я думаю, що ні для кого не секрет, що такі злочини вчиняються в умовах неочевидності, вживаючи будь-яких заходів і методів для того, щоб всі наміри та дії, були скриті від інших осіб. Говорячи про те, наскільки ефективно, то скажу загалом: всі ті докази, які зібрані внаслідок проведення НСРД є ефективними, якщо вони зібрані у відповідності до закону».

Як підсумок даного питання, **Анастасія Гурська** сказала: «Головний акцент, на який просять звернути увагу суді і сторона кримінального провадження, це на те, що фактично самі протоколи НСРД

– є доказом, а що стосується ухвал, постанов, доручень на проведення тих самих НСРД – є фактично документами, які підтверджують джерела надходження такого доказу, як дані самого протоколу НСРД».

Також учасники разом з гостями практикуму розглядали питання: «Які основні засоби доказування при розслідуванні злочинів передбачених ст.191 КК України».

Захід закрила **Анастасія Гурська**, яка подякувала учасникам та гостям практикуму за участь та ці-

каву дискусію.

Асоціація адвокатів України в свою чергу висловлює подяку всім учасникам та гостям заходу. Сподіваємо, що практикум «Захист у корупційних злочинах» приніс Вам багато практичних порад для роботи з такими категоріями справ.

Особливу подяку Асоціація адвокатів України висловлює **Анастасії Гурській**, Співголови комітету, адвокату, партнеру АО «Клочков та партнери», за організацію та проведення даного заходу.

«МАСКИ-ШОУ» НА ЗАХИСТІ ІНТЕРЕСІВ АДВОКАТІВ. ЯК «ПРАЦЮЮТЬ» ОСТАННІ ЗМІНИ ДО КПК

Тарас Пошиванюк

Партнер EQUITY

Відновлення довіри до судової гілки влади, гостра потреба суспільства в соціальній справедливості, подолання корупції – це ті рушійні сили, які стали каталізаторами проведення чергової судової та, так званої, «процесуальної» реформи в Україні.

Для пересічного українця згадає ні вище демократичні інститути вже стали нічим іншим, як пустими гаслами та лозунгами політичних діячів, які мало не щодня проголошуються у парламенті, на телебаченні, мітингах чи будь-де інде, де є потенційний електорат. А от для юридичної спільноти судової реформи та впровадження нових процесуальних кодексів стали непересічними подіями. Вперше в історії України кожен юрист, який відповідав установленим законодавством критеріям, мав можливість прийняти участь в формуванні кадрового складу касаційної інстанції.

Згадуючи ретроспективу подій, що пов'язані з набранням чинності оновлених процесуальних кодексів,

слід звернути увагу на те, що кримінальний процес став своєрідним виключенням із загального правила реформування процесуального законодавства. По-перше, КПК України, в порівнянні з іншими процесуальними законами, не зазнав таких масштабних змін, як інші, що дещо спростило життя адвокатам, які практикують в галузі кримінального права та процесу. По-друге, набрання чинності нової редакції КПК України, фактично, було поділено на декілька етапів.

Так, більша частина норм Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення дотримання прав учасників кримінального провадження та інших осіб правоохоронними органами під час здійснення досудового розслідування» від 16 листопада 2017 року № 2213-VIII (так званий Закон «Маски-шоу стоп») вступила в силу 7 грудня 2017 року. В той же час, частина новел кримінального процесуального законодавства України, які, зокрема, стосуються відеофіксації судового процесу, набирає чинності з 1 січня 2019 року. Крім того, до КПК України були внесені зміни на підставі Закону України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 3 жовтня 2017 року № 2147-VIII. Значна частина норм вказаного Закону набула чинності лише 15 березня 2018 року.

За результатами аналізу кримінальних проваджень, в яких приймали участь адвокати юридичної компанії EQUITY можна з впевненістю констатувати, що вже існує сформована судово та процесуальна

практика щодо застосування описаних вище новел кримінального процесуального законодавства України.

Так, реалізація норм Закону «Маски-шоу стоп» в певній мірі дала позитивні зрушення. Наприклад, успішним для адвокатів є застосування норм Закону «Маски-шоу стоп» щодо обов'язкової відеофіксації обшуку. Вказана норма дійсно працює і слідчі, в більшості випадків, сумлінно здійснюють відеофіксацію слідчих дій. Нагадую, що приписами ч. 1 ст. 107 КПК України регламентовано, що виконання ухвали слідчого судді або суду про проведення обшуку в обов'язковому порядку фіксується за допомогою звуко- та відеозаписувальних технічних засобів. Однак, на практиці досить часто виникає елементарна технічна неспроможність представників органу досудового розслідування фіксувати обшук чи огляд місця події, який може тривати більше п'яти-шести годин. Крім того, в досить цікавому напрямку відбувається формування судової практики щодо застосування приписів ст. 107 КПК України. Так, суди в більшості випадків стають на захист інтересів особи, відносно якої здійснювалися слідчі дії, та визнають протиправними дії слідчих щодо відсутності відеофіксації обшуку.

Таким чином, можна констатувати, що недотримання вимог КПК України щодо обов'язкової відеофіксації є цінним для адвокатської спільноти не лише в розрізі визнання доказів недопустимими на стадії судового розгляду, а й при оскарженні дій чи бездіяльності слідчого чи прокурора на стадії досудового розслідування. Для прикладу, у моїй практиці трапилася ситуація при якій слідчий суддя відмовив у накладенні арешту на майно, що було вилучене в ході

обшуку, мотивувавши таке рішення тим, що прокурором не було долучено до свого клопотання, в якості додатку, копії відеозапису слідчої дії. Отже, згадана вище новела КПК України дає позитивні результати навіть в тих випадках та ситуаціях, в яких ніхто навіть не очікував.

Крім того, майже повністю зникла проблема недопуску адвоката до місця проведення обшуку, коли він вже розпочався. Раніше адвокат мав вчинити чимало дій аби дістатися до приміщення, де відбувається обшук, як то, зафіксувати факт недопуску до клієнта шляхом повідомлення в органи Нацполіції про перешкоджання здійсненню адвокатської діяльності, повідомити органи адвокатського самоврядування чи привернути увагу засобів масової інформації. Наразі, адвокат при проведенні обшуку може сконцентруватися виключно на проведенні слідчої дії, йому не потрібно здійснювати купу зайвих дій аби, в найкращому випадку, потрапити в приміщення «під фінал» слідчої дії.

Якщо у випадку відеофіксації обшуків та допуску адвокатів є позитивні зміни, то у випадку законодавчої заборони вилучення комп'ютерної техніки ситуація взагалі не змінилася. Варто нагадати, що під час прес-конференції Міністра внутрішніх справ України Авакова А.Б., яка була приурочена до набрання чинності Закону «Маски-шоу стоп», останній повідомив: «Этот закон устанавливает запрет на изъятие материальных носителей информации, жестких дисков, компьютеров, мобильных телефонов, кроме нескольких случаев, прямо указанных в УПК». Однак, у слідчих та прокурорів, які задіяні в проведенні обшуків, склалася своя думка з цього приводу. Як було сказано слідчим під час одного із обшуків на заперечення адвоката щодо заборони вилучення системних блоків на під-

приємстві: «...вилучали, вилучаємо та будемо вилучати». Чому ж не дала бажаних результатів згадана вище норма КПК України, якою фактично було введено мораторій на вилучення матеріальних носіїв інформації?

На моє глибоке переконання, відповідь на це запитання криється в самому тексті такої норми. Так, ст. 165 КПК України встановлено порядок тимчасового вилучення майна, а ч. 2, зазначеної вище норми, передбачається тимчасове вилучення майна під час обшуку та огляду. Забороняється тимчасове вилучення електронних інформаційних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку, крім випадків, коли їх надання разом з інформацією, що на них міститься, є необхідною умовою проведення експертного дослідження, або якщо такі об'єкти отримані в результаті вчинення кримінального правопорушення чи є засобом або знаряддям його вчинення, а також, якщо доступ до них обмежується їх власником, володільцем або утримувачем чи пов'язаний з подоланням системи логічного захисту. Отже, законодавець в даній статті КПК України використовує поняття «електронна інформаційна система». Водночас, чинний КПК України не містить визначення «електронної інформаційної системи».

Вказана дефініція міститься у ст. 1 ЗУ «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 5 липня 1994 р., відповідно до якої під електронною інформаційною системою розуміється організаційно-технічна система, у якій реалізується технологія обробки інформації з використанням технічних і програмних засобів. Слідчі та прокурори, які проводять обшук, виходять із ситуації найпростішими способами: на заперечення адвоката щодо законодавчої заборони вилучення системного блоку, жорсткого диску чи сервера повідомля-

ють, що або зазначена техніка не є електронною інформаційною системою, або ж комп'ютерна техніка потрібна для проведення експертного дослідження.

При цьому вимушений констатувати, що судово практика з питань повернення вилучених комп'ютерів чи мобільних телефонів, на жаль, формується не на користь осіб, у яких була вилучена техніка. Фактично, слідчі судді своїми ухвалами узаконюють протиправні дії представників органу досудового розслідування, нехтуючи імперативними приписами КПК України.

Ефективним способом захисту інтересів клієнта під час обшуку при бажанні слідчих вилучити комп'ютерну техніку є оголошення під відеофіксацію клопотання про надання доступу до копіювання інформації, яка міститься на такій техніці без її вилучення. За таких обставин у адвоката з'являється обґрунтована позиція для захисту в суді, оскільки ним фактично виконано вимоги процесуального законодавства щодо надання доступу до електронної інформаційної системи, натомість слідчим не вжито заходів щодо копіювання необхідної інформації.

В даній публікації фрагментарно наведено лише крихітну долю спірних питань та проблемних ситуацій з якими, чи не щодня, мають справу усі учасники кримінального процесу. Питання формування сталої судової практики наразі є актуальним, як ніколи, адже без зрозумілих «правил гри» кожна із сторін витрачає значну частину ресурсів, часу та сил на власне трактування тих чи інших новел кримінального процесуального законодавства.

Сподіваємося, що новостворений Верховний Суд не залише осторонь проблемні питання та прийме активну участь у формуванні оновленої судової практики.

АК «МАРШАЛЛЕР І ПАРТНЕРИ»

Адвокатська компанія «Маршаллер і партнери» – це поєднання знань, досвіду, практик, дружніх та бізнес зв'язків – адвоката Андре Маршаллера (Бельгія) та українських адвокатів Зої Ярош та Тетяни Тимченко.

Компанія може консультувати та надавати юридичні послуги в будь-якій галузі права, оскільки, кожен із адвокатів є досвідченим професіоналом в певному правовому сегменті. Адвокатська компанія «Маршаллер і партнери» здатна вирішити завдання будь-якої ступені складності, в межах чинного законодавства України, множинність трактування положень якого, надає великі можливості тим, хто

може та знає як такою множинністю скористатися.

Колектив компанії зорієнтований на комплексне обслуговування бізнесу. Тим більше, що співробітники компанії мають досвід керівництва реальними бізнес – структурами. Знаючи проблеми підприємств «зсередини» ми маємо можливість будь-яку проблему розглянути комплексно з урахуванням усіх можливих наслідків та попередити настання негативних.

Індивідуальний підхід до кожного клієнта, спрямованість на результат, неухильне дотримання адвокатської таємниці та відповідальність є головними принципами

ми роботи компанії.

Адвокати АК «Маршаллер і партнери» є членами професійних громадських об'єднань, мають відповідні нагороди та подяки від професійних громадських організацій як України, так і за кордоном.

З детальною інформацією про компанію можна ознайомитись на сайті www.marshaller.com.ua

АО «ЛЕЩЕНКО, ДОРОШЕНКО І ПАРТНЕРИ»

Адвокатське об'єднання «Лещенко, Дорошенко і партнери» здійснює адвокатську діяльність з надання фізичним і юридичним

особам повного переліку видів правової допомоги у всіх галузях права.

Значний обсяг практичної і наукової діяльності надає можливість якісно представляти та захищати права, свободи і інтереси клієнтів у всіх напрямках юридичної практики.

Адвокатське об'єднання надає різні види правової допомоги у всіх галузях права. Не дивлячись на досить недавню появу на ринку юридичних послуг, адвокатське об'єднання вже добре зарекомендувало себе.

Команда компанії спеціалізується на захисті і представництві прав, свобод і законних інтересів всіх учасників кримінального провадження, а також у справах, пов'язаних з притягненням до адміністративної відповідальності. Представляє інтереси клієнтів у цивільному, господарському і адміністративному процесах, знає, як результативно і правильно реалізувати стратегію і тактику вирішення будь-якого, навіть самого складного, спору.

З детальною інформацією про компанію можна ознайомитись на сайті www.ldp.com.ua

15 грудня 2017 року групою високопрофесійних адвокатів зі значним досвідом роботи було створено Адвокатське об'єднання «Barristers» з офісами в Одесі, Києві та Харкові.

АО «Barristers» – це результат об'єднання АО «Шевчук та партнери», АО «Пономаренко та партнери» і Юридичної компанії «Баристер» (2004 р.)

Тому Адвокатське об'єднання «Barristers» поєднує в собі найкращі

традиції та прогресивний підхід у наданні правової допомоги.

АО «Barristers» консолідує кращих спеціалістів в сфері кримінального права та процесу, кожен з яких підходить до вирішення справи із творчим, оригінальним підходом та націленістю на результат.

Основним напрямком нашої діяльності являється надання повного спектру правової допомоги в рамках кримінального права та процесу.

Специфіка нашого Адвокатського об'єднання обумовлена наданням правової допомоги в рамках кримінального права та процесу, що виходить далеко за межі національних судів: в Міжнародному кримінальному суді, Європейському суді з

прав людини, а також у деяких судах зарубіжних країн. В АО «Barristers» працюють високопрофесійні фахівці у галузях цивільного, трудового та господарського права і процесу.

Окрім юридичної практики адвокати АО «Barristers» активно діляться практичним досвідом з колегами, беруть участь у семінарах, конференціях, тренінгах. Адвокати АО «Barristers» є авторами наукових та практичних статей у різноманітних виданнях.

У 2018 році АО «Barristers» визнано "Відкриттям року" серед кращих юридичних фірм у сфері кримінального права.

З детальною інформацією про компанію дивіться на сайті www.barristers.org.ua

EQUITY

EQUITY – провідна юридична компанія широкого профілю, що спеціалізується на міжнародній та національній практиці. Визнана кращою юридичною компанією у судовій практиці у 2018 та 2016 роках та кращою компанією у сфері White Collar Crime/Anticorruption у 2018 році, також визнана у сфері банкрутства та сфері захисту бізнесу у 2017 році.

Команда EQUITY – це провідні експерти, які керуються етичними принципами чесності, справедливості та порядності і забезпечують професійне вирішення проблем клієнта. Штат працівників складають понад 45 юристів та 8 партнерів.

EQUITY входить у ТОП-10 юридичних компаній України та є впевненим національним лідером за даними «Рейтинг визнання за галузями практик», який було сформовано на основі рекомендацій колег в рамках дослідження «50 провідних юридичних фірм України». Так, EQUITY за визнанням ринку є компанією №1

у судовій практиці, компанією №1 у практиці банкрутства та реструктуризації, компанією №2 у сфері захисту бізнесу та компанією №5 у сфері кримінального права.

У 2017 році команда EQUITY відсвяткувала 15-річчя досвіду своєї роботи та продовжила здобувати перемоги на власній професійній ниві.

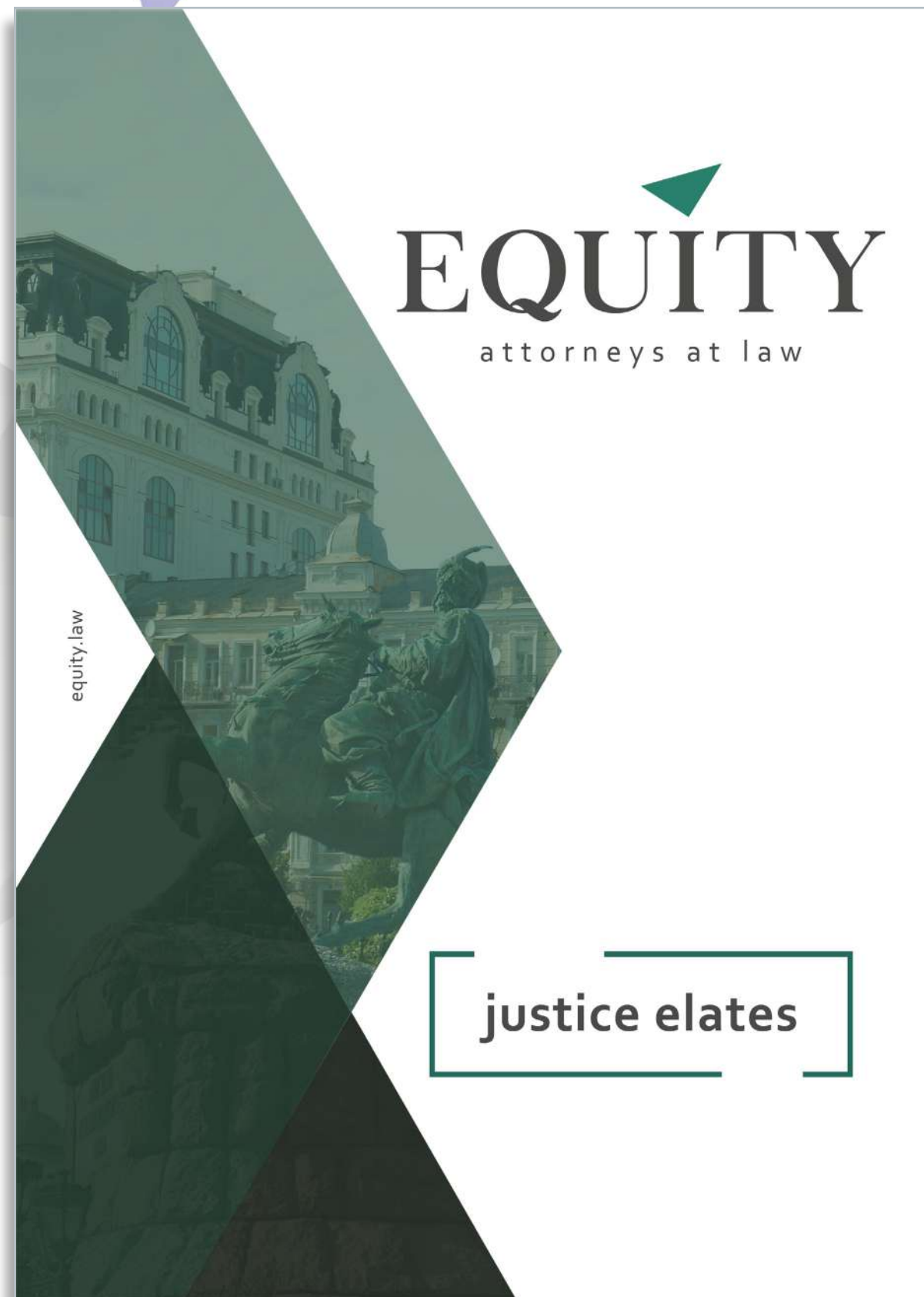
Детальніше про компанію можливо ознайомитись на сайті www.equity.law

Унікальна команда адвокатів
з кримінальних справ

www.barristers.org.ua

ПАРТНЕРИ ЛІТНЬОГО ФОРУМУ ААУ З КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ «ЗОЛОТИЙ ДЮК»

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПАРТНЕР

ЕКСПЕРТНИЙ ПАРТНЕР

ПАРТНЕРИ

Рада адвокатів
Одеської області

Національний Університет
«Одеська юридична академія»

АДВОКАТСКА КОМПАНІЯ
МАРШАЛЛЕР & ПАРТНЕРИ
www.marshaller.com.ua

ГЕНЕРАЛЬНИЙ МЕДІА-ПАРТНЕР

«БЮЛЕТЕНЬ АСОЦІАЦІЇ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ»

№4 (33) липень 2018 р - спеціальний випуск

Відповідальний редактор

Ольга Дмитрієва

Свідectво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
КВ №19855-9655Р від 22.04.2013

Засновник:

ВГО «Асоціація адвокатів України»

вул. Дніпровська Набережна, 3
тел.: +380 44 491-69-71,
факс: +380 44 553-74-39
E-mail: info@uaa.org.ua

Над випуском працювали:

Наталія Журавльова, Софія Жаб'як, Анна Аксьонова, Денис Пономаренко, Володимир Рудниченко, Корнєєв Костянтин, Володимир Клочков, Тарас Пошиванюк, Олена Костюченко, Панова Аліса

Дизайнер: ФОП Суховеркова

Друк: ООО «АРТ Студія друку»

Замовлення № 2607

Наклад 400 екз.

Мета видання:

Поширення юридичних, адвокатських і наукових знань, інформування про діяльність ААУ та з правових питань

Періодичність: 6 разів на рік.

Статус видання: вітчизняне.

Сфера розповсюдження: загальнодержавна, зарубіжна

www.uaa.org.ua:

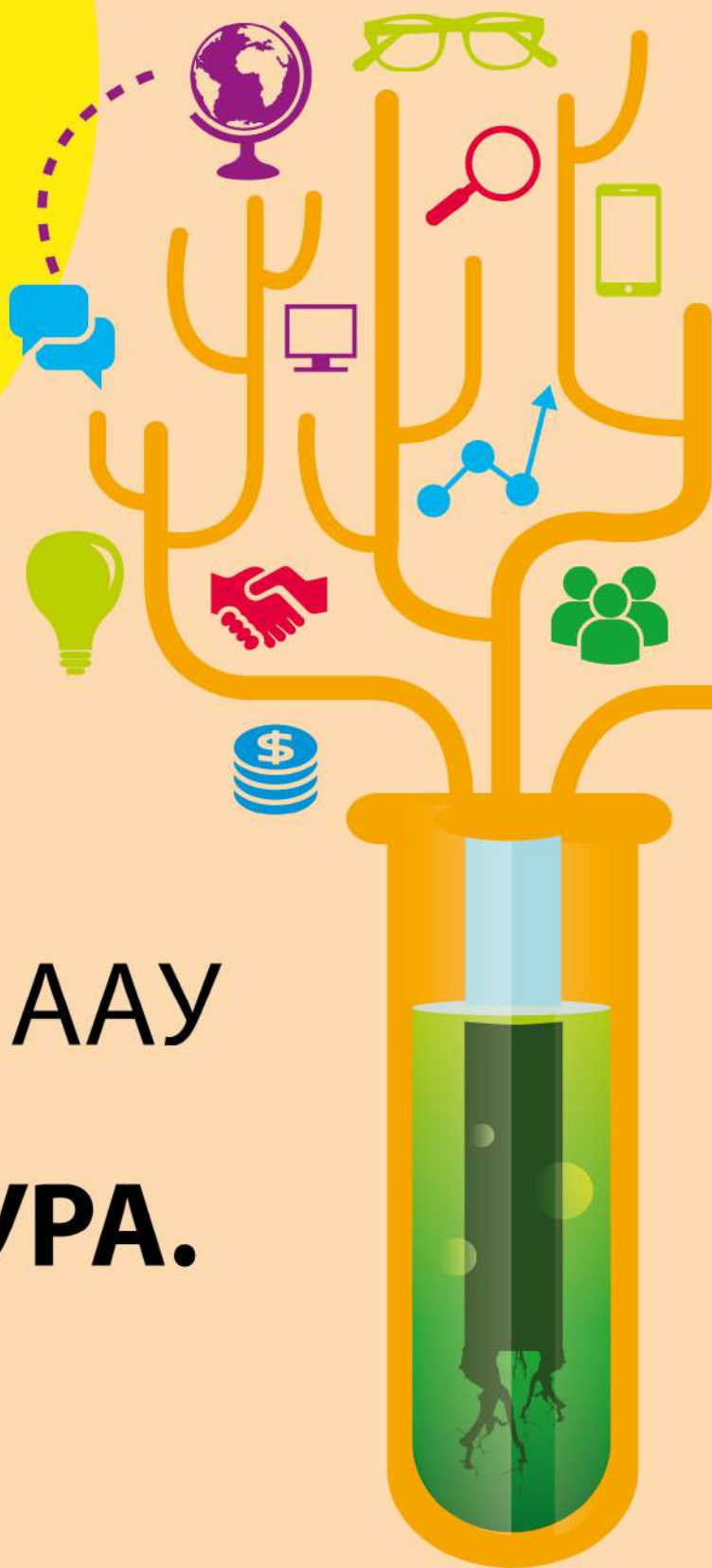

АСОЦІАЦІЯ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

20 вересня 2018

VIII ФОРУМ ААУ

«АДВОКАТУРА. ФОРМУЛА УСПІХУ»

Конференц хол «ДЕПО»

www.uaa.org.ua